

TRST - SAMOSTOJNA DRŽAVA!

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

ŠE ENA UGRABITEV. — Oskrumbo v tomajski župniji, hudiču pravi sveto pismo, da ho- di okrog in išče koga bi požrl. Tako tudi komunistično parti- zanstvo ne najde miru in samo išče, kje bi mogel biti kak nje- gov nasprotnik. In če ga najde, ne miruje, dokler ga ne uniči. Pa jih je menda ravno radi teh vednih preganjanj vedno več.

V naslednjem podajamo zgod- bo bivšega komuniste, ki ga je tak komunističen hudič v Trstu požrl. Ivan Zidan je bil do neda- vnega uradnik za javna dela v Beogradu. Po izjavi žene ugrab- ljena Zidana sta oba zakonca pred nedavnim pribežala preko Ajdovščine v Trst. Ivan Zidan je svoječasi s svojimi starši po- begnil pred fašisti v Jugoslavi- jo. Ko je dokončal srednjo šolo v Novem mestu in potem univer- zo, je postal uradnik ministrstva v Beogradu. Bil je znan levičar in se je pridružil komunistični stranki. Po razočaranju, ki ga je doživelo toliko ljudi nad par- tizanstvom, se je odločil pobeg- niti iz komunističnega paradiža. Prodal je svoje pohištvo, pospra- vil, kar je imel, in odšel za ne- kaj časa k sorodnikom svoje že- ne v Novo mesto. Kmalu pa je od- šel naprej v Ajdovščino, v svoj rojstni kraj. Od tam jo je pobral čez mejo v Trst. Kot član komu- nistične stranke je zakrivil velik pregrešek. Bil pa je nepreviden in se je v Trstu kljub svojemu pobegu družil z osebami, ki bi jim ne smel zaupati. V zadnjem času je iskal stanovanje. Odšel je po nasvetu nekega prijatelja gledat tudi v Barkovlje. Ker je moral tam dolgo čakati, se je že- na vrnila v mesto. Mož je ostal in čakal. In vzel ga je noč. Ko se drugo jutro ni vrnil, je žena zaslutila, kaj bi moglo biti. Ni bilo namreč to prvo ugrabljenje v Trstu. Odšla je v Barkovlje, pa ni ničesar zvedela. Tudi če bi kdo kaj vedel, bi ji ne upal po- vedati. Obrnila se je na policijo. Najbrž tudi zama.

Kandidat Pucel je dobro omil nasprotnke kandidate za župana

Vse od 1,000 do 1,200 oseb ga je prišlo poslušati v SND na St. Clair Ave.

Kandidat za clevelandskega župana, Edward L. Pucel, je imel sinoči sijajno obiskano shod v SND na St. Clair Ave. Sodi- jo, da je bilo v dvorani do 1,200 oseb, dočim jih je bilo zunaj več sto, ki so poslušali govornike po zvočnikih.

Mr. Pucel je povedal navzo- čim, da je kandidat preprostega naroda, delavca, med katerim je živel vse svoje življenje. Prav radi tega pozna najbolj potrebe mesta in meščanov, ker je živel med njimi, kot sin siromašnih priseljencev.

Povedal je, da za njegovo kam- panjo ne trošijo gotovi elementi tisočakov, kakor to delajo za druge kandidate. In kaj pričaku- jejo potem za ta denar? Je vpra- šal Pucel.

Povedal je v svoji otvoritveni kampanji, da ima kot mestni od- bornik 12 let izkušnje, ki jih po- trebuje župan in izjavil, da dav- kopllačevalci plačajo vse preveč za to, kar dobijo od mesta.

Izjavil je, da on ni kandidat političnih bosov, kot ni bil nikoli nihj, sluga v mestni zbornici ampak je kandidat malega člo- veka, ki je prav tako upravičen do mestne postrežbe, kot vsak drugi, dasi mu tega dozdaj ni nihče prisodil.

Navzoče občinstvo je živahno pritrjevalo kandidatu. Videlo se je, da jim je po volji in da bodo delali in volili zanj. "Jaz nimam tisočakov za kampanjo," je rekel, "ampak imam za seboj delavce in njih glasove in glas je, ki šte- je pri volitvah, ne pa denar."

Shodu je spretno predsedoval mestni odbornik Kovačič iz 23.

OSKRUMBE KAPELIC IN KRIŽEV. — Pod tem naslovom prinaša "Slov. Primorec" slede- či popis:

Brezbožni komunizem vrši no- ve podvige v svojem načrtnem delu za razkristjanjenje sloven- skega ljudstva. Ni mu zadosti, da je vrzel Boga iz javnega živ- ljenja, da zavaja mlajši rod na široko pot greha in pogube, da ovira vsako res učinkovito ver- sko udejstvovanje, zlasti z ver- skimi organizacijami. Zadnje čase hoče zbrisati z obličja slo- venske zemlje kapelice, zname- nja ob poti, poljske križe, podo- be Matere božje, ki so posejane vsepovsod širom naše dežele in niso samo prisrčen izliv pobožno- sti našega ljudstva, temveč tudi izrazit del našega kulturnega na- rodnega bogastva.

Z vseh strani dežele prihajajo vesti o nezastisljanih oskrumbah teh verskih prič. In te oskrumbe so tako sistematično enake v iz- vedbi, tako istočasne, da ni mo- goče dvomiti o njihovi načrtno- sti in ukazu od zgoraj. O tem ne more biti niti dvoma, kdo so naročitelji teh vse obsodbe vred- nih dejanj.

Naša javnost je bila že opo- zorjena na satansko podlo

Kampanja za pobljanje jelike

Anti-tuberkulozna liga in zdravstveni organi okraja Cuyahoga bodo dali tudi Euclidu priliko, da bo dobil lah- ko vsak prebivalec prosto preiskavo z X-žarki, ki do- nejo pri človeku, če ima v sebi kal jetlike ali ne. Ta po- talna klinika, kot jo vidite na sliki, bo od danes do so- bote v Euclidu na raznih krajih mesta in sicer bo danes obiskala vse višje šole. Jutri bo stal bus na Euclid in Chardon Rd. od 2 pop. do 8 zvečer. V petek in soboto bo na Lake Shore Blvd. in 222. cesta od 2 pop. do 8 zvečer v petek, ter od 10 zjutraj do 4 pop. v soboto.

Iz Euclida poseti klinika Garfield Heights in sicer od 24. do 30. sept., Maple Heights 1. in 2. okt. ter Bedford 3., 4. in 6. okt.

Vsak se lahko posluži te ugodne prilike in se da za- stonj preiskati z X-žarki, da bo videl, če ima v sebi kak- šno kal bolezn. Začetki jetlike se ne morejo drugače ugotoviti kot s temi žarki.

Vsaka dobava plina za gretje v novih hišah je ustavljena v Ohio

Columbus, O. — Državna uti- litetna komisija je prepovedala dati plinsko postrežbo za nove hiše. Odredba je stopila včeraj v veljavo. To je velik udarec za stavbinsko industrijo, ker bodo prihodnjo zimo okrnili tudi do- peljavo olja za gretje.

Lastniki novih hiš nimajo zdaj druge izbire, kot kuriti s premo- gmo, dočim so imeli poprej tri pripomočke na izbiro: premog, plin ali olje.

Ta odredba ne zadene sedanjih odjemalcev plina, niti ne one no- vih hiš, za katere je že prej pod- pisana pogodba za plinsko gre- tje.

Komisija je odredila za 29. sept. zaslišanje, pri katerem bo- do prizadete stranke doseči ne- kaj olajšave doseči.

Stara vdova ima vse preveč mačk

Los Angeles. — Sosedje so se pritožili na policijo, da ima sosa- da vse preveč mačk, ki so po so- sednjih vrtovih že kar v nadlego. Policija je prišla in jih našela nič manj kot 53. Rekli so ženski, Mrs. Graft, ki je stara 72 let, naj nekaj mačk odda.

varde, ki je predstavil še razne druge kandidate in razne govor- nike.

Senatorji so proti temu, da bi bilo izredno zasedanje v pomoč Evropi

Washington. — Vplivni sena- torji so proti temu, da bi se sklicalo izredno zasedanje kon- gresa za odpomoč Evropi. Sena- torja Vandenberg in Taft, oba republikanca, sta se že prej iz- javila proti. Proti izrednemu zasedanju se je zdaj izjavil tu- di senator Lucas, demokrat iz Illinoisa. Ta je rekel, če se snide kongres, se ne bi bavil z vprašanjem reliefa Evropi, amp- ak z predsedniško kampa- jo drugo leto.

Izredno zasedanje kongresa morejo sklicati republikanski kongresniki, ali pa predsednik Truman. Republikanci so se že izrekli proti, predsednik Tru- man pa ni še rekel nič.

Nekateri mislijo, da bi bilo bolj pametno poklicati na delo razne odseke, ki naj študirajo evropski problem in pripravijo vse potrebno za kongres, ki za- čne z rednim zasedanjem 5. ja- nuarja.

Iz raznih naselbin

Chicago. — Dne 8. jul. je umrl William Nemanick, rojen v Chi- cagu, star 42 let. Bil je vesele narave. Tukaj zapušča ženo Shirley in mater Apolonijo Ne- manick, v Gurneey, Ill., brata Franka, v Fontani, Cal., pa se- stro Lillian Potocnik, kakor tu- di več drugih sorodnikov.

Titove čete so hotele vdreti v Trst, toda ameriški vo- jaki so jim to preprečili, ker so se hoteli ravnati po določbah mirovne pogodbe.

V NOVI TRŽAŠKI DRŽAVI JE ZDAJ SMRTNA KAZEN ZA PRESTOPKE

TRST, 16. sept. — Deset ameriških vojakov je stalo nepre- mično danes zjutraj na svoji postojanki ter zablokiralo pohod 2,000 jugoslovanskih vojakom na mesto Trst. Tako poroča vr- hovno zavezniško poveljstvo.

Angleški general Airy, glavni zavezniški poveljnik v Trstu, je razložil časnikiarjem status nove države. Povedal jim je tudi, ka- ko je 10 ameriških vojakov za- stavilo pot 2,000 jugoslovans- kim vojakom, ki so hoteli mar- širati naravnost v Trst, da bi tam zasedli pozicije, ki jim niso določene. Po določbah, prizna- nih tudi od Jugoslavije, je za ju- goslovanske čete določena pozi- cija v svobodni tržaški državi nekaj južno od Trsta. Toda ju- goslovanski vojaki so hoteli na- ravnost v Trst, ne zmeč se za podpisane določbe mirovne po- godbe.

General Airy je razglasil sa- mostojno tržaško državo ob 10 dopoldne. Toda Titove čete so prekoračile Morganovo linijo 9 ur prej, kakor je bilo dogovorje- no. Govori se, da so to storili namenoma, da bi spravili v za- drugo ameriško in angleško voja- ško oblast, da bi prišlo do stre- ljanja.

Zdaj, ko so se ameriške in an- gleške čete umaknile iz Julijske Benečije, jih bo več v Trstu sa- mem, kjer so se zadnje dni vrši- li krvavi izgredi.

Ko je angleški general Airy razglasil Trst za svobodno drž- vo, je naznanil tudi, da bo odšel v veljavi smrtna kazen za vsako- gar, ki bo imel pri sebi prepove- dano orožje; za vsakega, ki bo na- padel zavezniške vojske; za vsa- kega, ki bo šel ljudi na vstajo ali organiziral javne demonstracije, ali ki bo hotel strmoglaviti ob- stoječe oblasti.

Ako bi bila ta kazen v veljavi včeraj, ko je bilo ubitih 5 oseb in več kot 50 ranjenih, bi jih bi- lo mnogo obsojenih v smrtno ka- zen.

Istočasno je pa komunistično vodstvo Delavske federacije sklicalo stavko v eni ladjedelni- ci, na pomolih in v eni pivovar- ni. To je v protest, ker je bilo v nedeljo ubito pri demonstraci- jah neko 11 letno dekle.

ŽUPAN BURKE OD- PRE JUTRI KAMPA- NJO ZA IZVOLITEV

Clevelandski župan Thomas A. Burke bo imel jutri shod v hotelu Hollenden. To bo nje- gova uradna odprtja kampanje za zopetno izvolitev. Shodu bo pre- sedoval James Devitt, načelnik demokratske stranke v okraju Cuyahoga.

Shod je pod pokroviteljstvom demokratske stranke s sodelova- njem Burkovega kampanjskega odbora.

Posveti radi pomankanja naravnega plina

Columbus, O. — Z državno utilitetno komisijo je v posve- titih več kot 28 firm, ki dajejo mestom naravni plin. Ukrepa- nje glede oddaje plina prihod- njo zimo, da bi ga ne primanj- kovalo za gretje.

Braziljanec je bil izvoljen za predsed- nika skupščini

Zed. države so predlagale avstralskega zunanjega ministra Evatta

New York. — Zed. države so izgubile včeraj prvo bitko pri skupščini Zveze narodov, ko je delegacija izvolila za predsedni- ka dr. Oswaldo Aranha iz Brazy- lije. Kandidat ameriške delega- cije je bil avstralski zunanji mi- nister Herbert Evatt.

Predsednik Aranha je svaril delegacijo, da je od te skupščine odvisno, če bo imel svet mir ali vojno. Apeliral je na vse narode, naj ne goje niti misli na ka- kvo vojno.

Aranha je bil izvoljen pri dru- gem glasovanju. Dobil je 29 gla- sov, Evatt pa 24, štirje glasovi so bili neveljavni.

Avstralski zunanji minister se je proslavil zadnja tri leta s tem, da je vodil ostro opozicijo proti privilegiju veteranov in radi svo- jih napadov na Sovjetsko Rusi- jo.

Zed. države ne bi bile izgubile s svojim kandidatom, da ni ju- žnoameriški blok v zadnjem tren- utku pregovoril Aranha, da je kandidiral. Izjavil je, da ni ho- tel predsedovati skupščini in da se je vdal samo pritisku delega- cije iz južnih ameriških repu- blik. Za njim so stale tudi Zed. države do zadnjih dni, ko je sam izjavil, da ne bo kandidat za predsednika. Nato so se ameri- ški delegatje obrnili k Evattu, a Aranha se je v zadnjem trenu- ku premislil.

Pri prvem glasovanju so bili trije kandidati: Aranha, Evatt in češki minister Masaryk, kate- rega je predlagala Rusija. Aran- ha je dobil 26 glasov, Evatt 23 in Masaryk 6. Pri drugem glasova- nju je zmagal Aranha za 5 gla- sov.

Glavno kanonado pa pričaku- jejo danes, ko bo govoril pred skupščino državni tajnik Mar- shall, ki bo razložil glavne pomi- sleke Zed. držav v današnji di- plomaciji. V glavnem bo napadal Rusijo in gledal, da bo ostala vedno na defenzivi. Povedal bo skupščini o brezuspešnem delu na Balkanu, za kar gre zahvala Rusiji, ki je vartnostnostno kon- cilu v vsem nasprotovala. Pove- dal bo skupščini, da je Rusija pri koncilu že dvajsetkrat rabila veto tako, da se koncil ni mogel absolutno ganiti. Prav zato, je vzel Marshall zažvego Grčije iz končila in jo bo predložil skup- ščini v rešitev, kjer bo odločeva- la večina glasov.

Kadar morate ponoči preko- ceste, imajte na sebi vedno kak- bel predmet, da vas voznik la- kše opazi.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Iz bolnišnice—

Iz Deaconess bolnišnice, Cin- cinnati, Ohio, se je povrnil John Peterlin, 1165 E. 60. St. Prija- telji ga zdaj lahko obiščejo na domu.

Druga obletnica—

V petek ob 7:30 bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete v Collinwoodu maša za pokojne- ga Antona Stefančič v spomin 2. obletnice njegove smrti.

Izgubljena ura—

V nedeljo je bila izgubljena ženska zapestna ura in sicer v bližini cerkve Marije Vnebo- vzete na Holmes Ave. ali pa na Waterloo Rd. Najditelj je pro- šen, da jo prinese nazaj na 16709 Waterloo Rd.

Na božjo pot—

Na božjo pot v Frank, Ohio, odpelje bus v nedeljo zjutraj ob 6 izpred 3558 E. 81. St. Ne- kaj sedežev se še lahko dobi na busu. Priglasite se pri Mrs. Kic na gornjem naslovu, ali po- ključite MI 5369.

NOVI GROBOVI

Josephine Seigel

Ob 2:15 danes zjutraj je umrla Josephine Švigel, roj. Macele, stara 76 let. Umrla je na svojem domu, 5818 Prosser Ave. Zadnjih 10 let je boleha- la. Tukaj zapušča soproga Franka, ki je star 83 let, hčer Mrs. Josephine Maček ter pet sinov: Viktorja, Franka, Joh- na; Louisa in Rudolpha, 17 vnu- kov in tri pravnuke. Bila je čla- nica društva Sreca Marije in Carniola Hive št. 493.

Več sorodnikov zapušča tudi v stari domovini, odkoder je prišla v Ameriko z 7 otroci pred 40 leti. Pred sedmimi leti sta s soprogom praznovala zlato poroko.

Truplo bo položeno na mrt- vaški oder v Grdinovem pogreb- nem zavodu v petek popoldne, pogreb bo pa v ponedeljek v cer- kevi sv. Vida in v družinsko gro- bnico na Kalvarijo.

Joseph Hočevar

Ko je šel včeraj popoldne Jo- seph Hočevar po Donald Ave. proti domu, se je hipoma zgru- dil na tlak. Policijska ambu- lance ga je naglo odpeljala v Mt. Sinai bolnišnico, kjer so zdravniki ugotovili smrt za sr- čno kapjo.

Bil je star 81 let in je stano- val na 7806 Donald Ave. V Ameriko je došel pred 50 leti iz vasi Mačkovec, fara Škocjan. Tukaj zapušča soprogo Mary roj. Zavodnik, ki se nahaja bol- na, na domu sina Franka, 1123 E. 67. St., v Evropi zapušča enega brata, štirje sinovi pa so umrli že poprej.

Bil je član P. H. C. št. 521. Pogreb bo v petek dop. ob 9:30 iz Grdinovega pogrebnega zavo- da v cerkev sv. Vida in na Kal- varijo.

V soboto bodo po vsej Italiji protesti

Rim. — Komunisti in sociali- sti so pozvali vse delavce v Ita- liji k demonstracijam prihodnjo soboto radi vedno dražjih živ- ljenskih potrebščin.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEO, Editor)
6117 St. Clair Ave. Cleveland 4, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko na leto \$1.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$2.00.
U. S. Ameriko pol leta \$0.50; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$1.00.
Za Ameriko četrt leta \$0.25; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$0.75.
Za Cleveland in okolice po razpisu; celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:

United States \$1.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$2.00 per year.
U. S. \$0.50 for 6 months. Cleveland and Canada by mail \$1.00 for 6 months.
U. S. \$0.25 for 3 months. Cleveland and Canada by mail \$0.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

-88

No. 182 Wed., Sept. 17, 1947

Svoboda tiska

Poročali smo, kako se je med urednikom N. Y. Times-a Edwinom James in sourednikom moskovske "Pravde" komunistom Zaslavskim razvila ostra besedna bitka o vprašanju svobode tiska. Rusi trdijo, da je samo ruski tisk svoboden, ker je neodvisen od kapitalistov, Amerikanci pa odgovarjajo, da je ta popolnoma odvisen od enega kapitalista in ta je — država. Ruski komunisti pravijo o ameriškem tisku, da je odvisen od različnih kapitalistično urejenih velikih časniških agencij in trustov in radi tega nesvoboden. — V tej debati je Amerikanez končno vzkliknil Zaslavskemu v tem smislu: Milijoni Rusov so v koncentracijskih taboriščih. Zakaj ne uporabite svobode tiska tam na Ruskem, da bi podali točno sliko, kaj se godi v teh taboriščih? Če to storite, se bom opravičil pred celim svetom, ker sem vam rekel, da se ponarejate. — Kadar se spregovori o koncentracijskih taboriščih, postanejo komunisti in njih prijatelji gluhi. Tudi Zaslavsky na to uho ni slišal. Ostal je dolžan odgovora. Tako je na njem ostalo, da ne govori resnice, da ne piše od srca, ampak na ukaz od zgoraj potvarja dejstva.

Ob tej priliki so listi poročali, da ta Zaslavsky, ki ima sedaj že 68 let, ni bil zmeraj navdušen za Lenina in Stalina. Ta ruski Jud se je pridružil leta 1900 judovski socialistični organizaciji. Od leta 1903 je nasprotoval Leninovim metodam. Leta 1917, ko se je Lenin polastil oblasti, je ta Zaslavsky pisal: "Lenin je vzel oblast v roke, da postane avtokrat." Kmalu so ga začeli boljševiki radi kritike njih delovanja preganjati. Njegov list je izidil in obenem mnogi tovariši Zaslavskega. On pa se je "spreobrnil." Vdal se je svojim nasprotnikom boljševikom in je od takrat njih najvdanejši služabnik. Celo sourednik "Pravde" je postal potem, ko je rešil s "spreobrnjenjem" svojo kožo. On dobro ve, kakšno je njegovo stališče. Držati mora linijo komunistične stranke. Ta cenzurira, kar mož napiše. Če se kdaj Zaslavsky zmoti in ne zadene linije stranke, je v nevarnosti, da se znajde v naročju tajne policije. Zato zagovarja komunistično trditev, da je boljševiško časopisje svobodno. Zagovarja, ker — mora. — Če ni pozabil vsega svojega življenja, če ni pozabil, kako so mu boljševiki zatrli njegov list, potem tudi ni mogel pozabiti, da se je vdal nasilju. In tega gotovo po takratnih svojih pojmihi ni imenoval svoboda.

Kako je s svobodo tiska v Ameriki? Ali odgovarja ta svoboda ameriški demokraciji? V Ameriki je mnogo listov, ki so last posameznih kapitalistov ali kapitalističnih družb. Ti listi ne pišejo proti koristim svojega gospodarja. Drugi pišejo za eno ali drugo stranko, za demokrate ali republikance. Demokratski list ne govori o stvarih, ki bi škodovali njegovim cetrnaki, tako tudi ne republikanski o zadevah, ki bi mogle biti neprijetne republikanski stranki. Tudi komunistični ameriški listi ne prinesejo ničesar, kar ne koristi njihovim od Moskve ukazanim politikim. Tako je do neke mere vsak žurnalist in svoji svobodni omejen po smernicah svojega lista. Ne more in ne sme napadati svojega gospodarja. Na drugi strani pa seveda lahko, če je sicer sposoben, prebere gospodarja, kadar hoče, lahko začne pisati na svojo roko svoj list, lahko pove svoje mnenje v svoji knjigi. Pogled v različne ameriške liste vas prepriča, da najde dober komentator pot v stotine listov, ki so v rokah čisto različnih gospodarjev. Država se v medsebojne polemike med listi ne vtika. Ona ne postavlja nobenih cenzorjev. Vsak list sme pisati o vsaki stvari, pa če bi bila oblastem še tako neprijetna. Tudi komunistični listi morejo napadati politiko Amerike in pisati z odobravanjem o politiki dežele, ki danes na vsak korak goji sovraštvo proti Ameriki.

Tako je v Ameriki. Kako pa je v komunističnih državah? Tam je za vse liste samo en gospodar — država. Država pa je v rokah komunistične stranke. V resnici je tako komunistična stranka neomejen gospodar vsega, kar se napiše in natisne. Noben list ne sme prinesiti ničesar, kar ne bi bilo všeč komunističnim mogotcem in noben žurnalist ne more napisati svojega osebnega mišljenja. Za kaj takega ne najde nikjer prostora. Vedno obvladuje njegovo pero samo mišljenje stranke. Noben žurnalist v komunizmu ne more prebrati gospodarja, ker je samo eden, nobeden ne more začeti izdajati kakšnega lista na svojo roko. Vse gre na eno komando, vse gre za eno stranko, vse je prekleto, kar drugače govori ali misli. To je diktatura brez vsake svobode tiska.

Vsak more primerjati tudi svobodo tiska v Ameriki in Jugoslaviji. V Ljubljani sta na pr. dva dnevnika "Slovenski poročevalec" in "Ljudska pravica," toda čez polovico enega in drugega lista je vedno čisto enake vsebine. V drugi polovici pa sta si zelo podobna. Na Slovenskem ne more nihče izdajati svojega dnevnika, nihče kritizirati kako vladno odredbo ali kako dejanje ministra. To enolično pisanje na komando potem imenujejo svoboda, zlato svobodo. Pameten človek mora videti, da je to samo zloraba lepe besede svoboda. Če kak ameriški komunistični list kdaj zapiše, da vlada v Jugoslaviji svo-

boda tiska, tega sam ne verjame in vselej potvarja dejstva in laže.

Razume se, da mi zagovarjamo svobodo tiska v smislu ameriške konstitucije. Le tam, kjer morejo različni ljudje povedati svoje misli, se more te misli primerjati in najti, katera je za splošen blagor boljša. V političnem življenju se krešejo misli, kateri zakon more trenutno najbolj koristiti celemu narodu. V raznih listih se zagovarjajo razne misli; kar je zdravo in dobro, to končno obvelja. Le tako je mogoča prava demokracija. Zato je Masaryk zapisal: "Demokracija je diskusija, razgovor." Vsega tega v totalitarnih državah ni. Tam smejo vsi žurnalisti zagovarjati samo eno misel ene stranke in to tiste, ki ima za neposlušne tajno policijo.

Nekaj pa je, česar tudi svobodni tisk v demokratični deželi ne sme pozabiti. To je splošna korist. Ljudje smo ustvarjeni, da živimo v družbi in moramo za to družbo delati, žrtvovati. In tudi pisati. Vsak časnika je javen delavec in mora skrbeti za dobro vse javnosti. Kadar dela za koga samo zato, ker je plačan, kadar piše za posameznika v škodo cele družbe, zlorablja svobodo, ki mu jo daje demokratična ustava.

Se bolj zlorablja svobodo, kdor se v boju za svoje ideje poslužuje laži in obrekovanja. Neresnice in laži ne sme noben človek zapisati, če hoče veljati za poštenega. Mogoče so tudi v časopisju pomote, toda zavestno zapisati neresnico, je zlodejevo delo. Prav tako ne sme nihče po krivici drugemu škodovati na dobrem imenu. Tiste naravnost po krščenstvu oznanjane zapovedi: Ne ubijaj, ne kradi, ne pričaj po krivem zoper sovraga bližnjega in še druge, veljajo tudi v državah svobode tiska za vsakega časnika brez izjeme. Pred tedni smo brali, da zbirajo neke po Clevelandu za obrambo svobode tiska, ker je tožen in bo obsojen "napreden" list radi obrekovanja. Zbiranje je seveda svobodno, vendar moramo reči, da v tem slučaju ne zbirajo za svobodo tiska, ampak za svobodo obrekovanja in zmerjanja. No, pomagalo ne bo nič. Za krivico in laž ni svobode; tudi v deželi svobodnega tiska ne. Za krivičnike, ki zlorablajo svobodo so v Ameriki kazni.

BESEDA IZ NARODA

"Enakopravnosti" v pojasnilo

(A. R.)

Cleveland, O. Enakopravnost pravi v svoji št. 175, da je govoril na pikniku Slovenske ženske zveze tudi kitajski misijonar Rupret. Bil je tam zares kitajski misijonar, toda ta se piše drugače. To ni važno! Povabili so me, naj spregovorim par besed. Kakor vidim iz poročila v Enakopravnosti, nisem dovolj vsestransko povedal svoje misli. Tankovestni gospodje tega glasila se najbrže boje, da sem hotel varati cenjene poslušalce in jim zakrivati resničen položaj na Kitajskem. Ker to glasilo želi nekaj pojasniti, mu ga rade volje dam. Veliko raje pa to storim, kar sem že večkrat opazil, da je ta list zelo slabo poučen o kitajskih razmerah in posebno o današnjem položaju, kar mu seveda ne sme nihče zameriti, ker najbrže nobeden teh gospodov ni še nikdar stopil na kitajska tla in ker v svoji "tankovestnosti"

(menda se boji, da bi njegovi navdušeni bralci zvedeli novice in golo resnico, kar je izven njegovega namena) objavlja samo nevedne in danke opisnikov enakega mišljenja in delovanja. Lahko mi je to storiti, ker sem delal več kot deset let izključno med kitajskim ljudstvom na dokaj obširnem ozemlju in dve leti pod komunističnim režimom.

Najprej moram poudariti, da se nisem nikdar pečal s politiko in se tudi ne bom. Kot katoliški duhovnik in misijonar imam pa dolžnost, da se borim za katoliški Cerkev in da podučujem člane sv. Cerkve v borbi zoper njene sovražnike. Tak sovražnik je komunizem in posebno njegova brezverska, neravna in materialistična ideologija. Tudi gospi, ki so pri tem listu "E" dobile vodo, kaj je prvi in poglavitni namen komunizma; čeprav niso bode o tem nikoli jasno pisali, ker če bi to storili, bi ne mogli več varati svojih bralcev, se težji pa bi dosegli ta svoj namen.

Vsak kdor ni slep in je dovolj poučen, dobro ve, da je danes

poglavitni namen komunizma: neizprosna borba proti kat. Cerkvi do njenega pogina in borba proti vsaki na krščanski podlagi in na vrhovnih načelih zidani družbi in enoti, bodisi da je to država, stranka ali družina! Povsod naj se seje le sovraštvo, razdor in razdejanje, a povsod na celim svetu naj vlada le ena edina diktatura, kateri mora biti podrejen vsak poedinec, vsaka enota, družina in družba (države in nacionalizma v pravem pomenu besede, sploh ne prizna) v javnem in privatnem, kulturnem in materialnem življenju — to je boljševiška ali danes bolj rečeno komunistična diktatura v svetovni komunistični državi!

Prav nič se ne bojimo, da bi mogli kdaj uničiti katoliško Cerkev, ker imamo zagotovilo samega Zveličarja, da je ne bo nobena peklenška sila premagala. Toda boriti se moramo zanj ali bolje rečeno za njene člane, katoliške vernike, da ne bodo naselili krivim in lažnim preprokim in da bodo vedno na straži in tudi pripravljeni za boj, kadar koli bo sovražnik hotel napasti najdražje, kar imamo: Boga sv. vero in osebnost svobodo!

"Enakopravnost" pravi, da sem kritiziral tamošnjo vlado. Ne vem, kaj prav za prav Enakopravnost razume pod besedo "vlada!" Kitajska je ogromna dežela. Le ena slaba tretjina te dežele — na severu — je pod komunističnim režimom. V tej pokrajini so komunisti, razen v največjih mestih, absolutni gospodarji, čeprav zasovraženi od celotnega prebivalstva! Kdo načeljuje tej nesrečni pokrajini, ki je skoraj vsa v razvalinah? "Višja mesta" imajo skompe sami "zaslužni" boljševiki iz prve dobe komunizma, dijaki in višješolci, ki so po večini prekinili svoje študije doma in izven domovine, ker so imeli slabo vest, ali so bili željni pustoševanja.

Le zelo majhno število teh je stopilo v komunistične vrste iz zares nacionalnega in ne sebičnega namena. Seveda, vsi ti voditelji so bili temeljito trenirani v raznih boljševiških univerzah. Ostale načelnike pa tvorijo četla delomrznežev, vagabundov, roparjev, hudodelcev, pustolovcev, nedorasli fantiči in deklet brez vsake vzgoje in izobrazbe, ki žive na račun ubogega ljudstva in katerim mora biti na razpolago življenje in imetje vsakega posameznika in celotnega ljudstva!

Če torej imenuje "E" to skupino ljudi — ali bolje rečeno od centralne kominterne navdušeno drhal — "tamošnjo komunistično vlado," sem jo res kritiziral in najbrže še veliko premalo!

"E" pravi, da nisem pojasnil, kako da so ostali še nadalje misijonarji v Kitajski. Zopet je treba tukaj poudariti, da sem govoril samo o onem delu Kitajske, ki je pod komunističnim režimom. V tem delu je pa treba zopet razlikovati dve coni, ena, ki je že dolgo vrsto let pod kom. režimom in zelo oddaljena od prave kitajske nacionalistične meje, in druga, ki je šele kratak čas (eno ali dve leti) bila nasilno inkorporirana in je precej blizu nacionalistične cone.

V prvem (starokomunističnem) ozemlju ni še precej let nobenega misijonarja več. Le tu pa tam se še nahaja kje na skritem kak kitajski duhovnik, ki prav na junaški način dela, kar sploh delati more, za kitajske vernike! Taki misijonski okraji so posebno v provinci "Šensi" in deloma v provincinah "Šansi" in "Šantung." V provinci "Šensi," kjer je centrom kitajskega komunizma, so letos spomladi zadnja dva kitajska duhovnika na pravi divjaški način umorili! Če pa v teh pokrajinah na več mestih še trpijo katoliškega duhovnika, to delajo samo zato, da v svoji smešni propagandi lahko kričijo in trobentajo zunanemu svetu, kako je kat. Cerkev svobodna pod kom. režimom, češ, saj so še vedno na nekaterih mestih katoliški misijonarji. Tega seveda ne povedo, da je tam nemogoče vsako svobodno delo v dušnopastirstvu in da so ti ubogi misijonarji vedno pod zelo strogim nadzorstvom.

V drugi coni, kjer je šele v razvoju komunistično delovanje, pa njihovi voditelji še niso popolnoma slekli svojega ovčjega oblačila, da lažje sleparijo in varajo preprosto ljudstvo. V tej coni je res še nekaj več misijonarjev, pa redki so inozemski! Kaj jih čaka tam, o tem so vsi prepričani in dobro vedo, da bodo morali slediti onim v pregnanstvo, ki se daj čakajo na boljši čas v velikih mestih. Bati se je treba, da bo moral marsikdo plačati svojo predrznost s svojim življenjem, ker je sledil Kristusovemu povelju "učite vse narode" — tudi v svobodnem komunističnem ozemlju!

Tudi v tej coni so skoro povsod že zasedli ali razdejali misijonske postaje in dobrodelne ustanove in tamošnjim misijonarjem je onemogočeno vsako svobodno in poklicno dušnopastirstvo! Bil sem sam v tej coni dve leti in na lastni koži sem izkusil in moral gledati, kakšna je ta verska "svoboda" in civilizacija," ki jo na vse grlo propagirajo komunisti. Če hočete kakšnega obširnega opisa o tej sramotni "civilizaciji" in to v 20. stoletju in o tej "popolni verski svobodi" na komunističnem ozemlju — na Kitajskem, vam lahko vedno poštežem.

Enakopravnost dalje vpraša — zakaj se je le nekaterim misijonarjem izdalo potne liste? Ni treba še posebej poudarjati, da tista drhal, ki jo imenuje Enakopravnost "tamošnjo vlado," sploh ni nobena legalno priznana oblast, ne doma in ne v inozemstvu in kot taka sploh nima nobene pravice izdajati potnih listov. Inozemskim misijonarjem daje in more dati potne vize le edina in od celega kitajskega naroda legalno priznana vlada. Skoraj vse misijonske družbe, ki imajo svoje člane na Kitajskem, imajo določene statute, da ima vsak misijonar po deset-letnem delu v misijonih pravico do enoletnega dopusta v domovini.

V teh dveh letih po japonskem polomu je že odhajalo kakih 100 misijonarjev na tak dopust in večina teh je bilo že več kot deset let na Kitajskem. Zelo mnogi med njimi so bili bolni in izčrpani od trpljenja in pomanjkanja; — bodisi vsled strašne japonske vojne — skozi 8 let, bodisi vsled rafinirane trpljenja od strani tamošnjih komunistov! Tudi jaz sem bil že 13 let na Kitajskem in videl in doživel osemletno vojno in po vrhu sem imel še dovolj priložnosti skozi dve leti živeti "srečo" in "blagostanje" ter "zlato svobodo" v komunističnem raj! Zato ne zamerite, da so tudi meni predstojniki dovolili tak bolniški dopust v svobodni Ameriki, kjer so se že mnogi pisatelji in čitatelji "Enakopravnosti" preobdelali te svobode in hrepenijo po suženjskem komunističnem raj!

(Dalje prihodnjici)

— Indijska narodna skupščina v Novih Delhih je sklenila, da oblikuje ustavo nove Indije vzhodu parlamentarne vladne oblike Velike Britanije.

da je poskočil, kot konj, če ga užgete z gajzlo pod vamp. Prebno bo, sem si mislil, vzel nogo s pedala in pritisnil na žljaf. Avto je obstal, kot pribit. Za menoj je vozniški razbijal po zvoncu, da je šlo skozi ušesa, moj avto je pa stal kot Lotova žena, ki jo je ženski firbec spremljal v solnat steber.

"Tok poženi, no!" sili Jakšič. "Ne gre," sem mu vdano povedal, "poriniti ga bo treba."

"Nič ne bomo rinili, kar na starter pritisni, pa bo šlo," me uči bivši gospodar mojega vozila.

"Kakšen starter? Kje pa je?" "Saj sem ti prej pokazal, kako zastartas motor, kaj si že pozabil?"

Po dolgem iskanju sem ga res našel in po čudnem naključju se je avtomobilček zopet premaknil. Zavozil sem h kraju, da je mogla ulična naprej. Voznik me je grdo gledal, ko je vozil mimo mene, kot bi mu storil kakšno vnebovpijočo krivico. Mislim, da sem mu pokazal jezik, vendar gotovo ne vem več. Ko sem si obrišal z obraza potne srage, v katerih sem se kopal, sva odpeljala počasi proti domu. Tako sem se navadil šofirati in če ne štejejo v moje zlo tistih nekaj telegraf štang, ki so mi bile napoti, sem postal prav dober voznik.

Vidite, kam sem zašel, pa ko nisem hotel o tem pisati. No, bom pa jutri zopet na Willardu.

ČE VERJAMETE AL PA NE

"En dober večer vsem skupaj!" smo zaslišali prijazen glas novega vasovavca. Prismehljaj se je v našo zbrano družbo g. John Novak, ki pazi na duše v sosednem Greenwoodu. Na njegovem vrtu je Jakšič telovadil z našim Buickom in napravil gospodu velike skrbi, ker je računal, da bo ob vse lepo drevje na vrtu. Ampak naš Jakšič je spreten voznik in je izpeljal Buick z vrta, da se ni krivica godila niti eni samitratniti bilki oz. okzi poti. Kdo drugi bi bil pustil za seboj sled, kot ga pusti kak titularen tornado. Francelj je pa že meštral z avtom pesek po Ameriki, ko ni bilo niti še dobrih deset. Če si žel takrat, na primer, iz Clevelanda v Lorain, razdalja manj kor 30 milj, si jema slovo pri sosedih, kol bi se odpravil v staro kontro. Tudi mene je Jakšičev France naučil ravnati z motovilom. Za to, najbrže, imam dobro ime, da znam voziti, kot malokdo. Kar je res, je pa res, da sem v danih slučajih celo Jakšiča prekosil. Saj ne verjamem, da bi si on upal z avtom loviti mačka po zajtrku, kot sem ga jaz. In bi ga bil tudi vjel, pošast nagraženo črno, ki mi je preskočila pot tik pred kolesi, da ni nišel na

telegraf štango. Tje me pa avtomobilček ni hotel ubogati, čeprav sem ga na vse mile viže silil.

Bilo je še leta 1917, ko sem Jakšiča preprosila, da mi je prodal svoj avto. Imel je vsa štiri kolesa in žljaf, torej v povsem dobrem stanju. Strehe ni imel, ker je bilo poleti, ko je streha popolnoma odveč. Po čudnem naključju sem takrat imel groš in tako sva se zmenila za \$40. Med brati bi bilo veliko preveč. Toda ker sva vrinila v pogodbo tudi točko, da me bo naučil voziti, sva udarila. Za likof ni dal, ker že takrat ni pil nobene pravdanske pijače.

Ko je Francelj nekajkrat navil avto ter mu obljubil to in ono, če ga bo ubogal, je motor res zahreščal, da si jaz nekaj časa nisem niti upal sesti v avto. Šele, ko mi je Jakšič sveto obljubil, da se mi ne bo dosti zgodilo, če bo šlo vse po sreči, sem sedel k njemu. Pa ni on vozil. Še malo ne! "Avto je tvoj," je rekel, "zdaj ga pa vozi."

Boš vraga vozil, sem rekel, če pa ne vem, kaj bi, da bi ne bilo napak. Pa mi je zaupal nekaj tajnosti, da sem vedel za prvo silo ravnati in odpeljala sva se — naravnost v mesto na public square. To je bilo okrog petih zvečer, ko je na glavnem trgu največji promet. Jakšič je rekel, da moram takoj pokazati, ali bom vozil, ali ne bom in če bom

živ prišel iz drenja, bom kar potrjen.

Če tebi ni nič za življenje, ki si upaš voziti z menoj, tudi meni ni, sem povedal Jakšiču, ko sva jo rinila proti mestu. Jaz nisem pogledal ne na levo ne na desno. Pa ne, da bi kdo sodil, da radi tega ne, ker sem bil morda preveč šteman radi avta. Nak, ne zaradi tega, ampak zato, naj povem kar po pravici, ker si nisem upal. Gledal sem na pot pred seboj in trdno držal za vodilno kolono, da je res čudno, ker ni pritekla voda iz njega. Jakšič mi je ves čas prigovarjal, naj vozim lepo počasi, da bova itak prekmalu prišla, kamor je bova. Pa se mu ni niti glavo tresel. Najbrže je imel svoj desno roko vedno na kljuki pri vratih, da bi bil v usodnem trenutku hitreje iz moje bližine, če bi se kaj napel primerilo.

Na glavnem trgu v mestu sva privozila po Superior cesti mimo pošte. Kdor je bil tam ob petih popoldne ali tam okrog, ta ve, da je tam prostor, kjer se ob tem času snide ves svet. Vsaj tako sem si jaz takrat mislil, ko sem zagazil v tisto mravljišče in vsak čas pričakoval, da se bo pod kolesi mojega avta kar trlo zmečkanih človeških teles in škarpov.

Ne vem, ali so ljudje videli v meni novega voznika, kar jim je gotovo izpričeval moj blede obraz, ali kaj, da se je vsakdo ustavil in v spoštljivi razdalji za-

kal, da sem skočil mimo. Ker na glavni trg nisem privozil spodoben, ampak sem z avtom lepo priskakljal, da je bilo kar fletno videti. Menda radi tega, ker se mi je noga tresla in sem pritisnil na gazolin z njo, kot tisti, ki tolce na babcu, kadar igrajo na dilco za cente. Kar je res, je pa res, moja pluzna kolca so me ubogala in šla natančno po poti, kamor sem jaz hotel. Takrat sem že namreč toliko poznal mestne postave, da je pločnik za ljudi, cesta pa za vozove.

Vse je šlo lepo in Jakšič me je celo pohvalil, da ne vozim napak. Sredi glavnega trga mi je ukazal, naj obrnem na desno proti St. Clair avniju, po kateri bova šla domov. Smo že doma, sem si mislil, ko sem obrnil hrbet squaru. Pa nisimo bili še. Prav tedaj je namreč nekdo za menoj začel na vso moč zvoniti, kakor vidimo in slišimo včasih tiste, ki hodijo od hiše do hiše in z zvonom naznanjajo, da vam za mal denar popravijo marello.

"Štric kara je za teboj in voznik te z zvonom opominja, da se mu umakni, ali pa bolj počeni," mi pove Jakšič.

"Da je kara za menoj?" se prestrašim na vso moč. "Odkje jo je pa vrag prinesel ravno zdaj! Kaj naj storim zdaj?"

"Saj sem ti rekel, da se umakni iz tratin, ali pa bolj počeni," me uči Jakšič. Ubogal sem in dal motovilu čutiti, naj hitreje stopi. Pa je bil pokoren,

Jakob K. Heer

Berninski kralj

ROMAN S ŠVICARSEGA POGORJA

"To niso že strokrat naslikani gradovi, to je izvirno, deviško visokogorje, čudili se bodo pri nas v Nemčiji! Saj tam ne ve živa duša za Morteratsch, za jezero pri St. Moritzu!"

"In za razcapane Bergamaskeske, ki uživajo posebno vašo ljubezen," mu je segel Adam Naf smejoč se v besedo.

Jezdila sta v sončni svetlobi. V St. Moritzu so pa sedeli trateži in računalni, da je kopalnice nenastitno žrelo, ki jih bo spravilo popolnoma na beraško palico.

"Živemu krstu ne smemo povedati, kako je z nami!" je dejal Lorsa.

"Kopališče se bo že opomoglo!" je tolažil zaupljivo gospodar Konradin.

Pa je hiral prav tako naslednje leto in tretje. Kar se je pridružil novih gostov starih, ni bilo vredno besede.

Pa tudi stara stranka je imela dovolj vzroka, da se ni mogla smejati neuspehom mladine.

Prav na tihem so se bili vrnili moške z Dunaja in deželni sodnik bi rad govoril o svojem poslanstvu. Z dvornimi pojasnili, z obljubami, ti niso nikogar vezale, z neprestanim odlaganjem avdienc in z žalečimi zavlačevanji so zadrževali žilave, nadležne bundenske poslanca. Končno pa so avstrijski svetniki izjavili, da ne morejo več nadaljevati pogajanj, in da je nadaljnje bivanje poslanstva na Dunaju odveč: Avstrija se bo držala obstoječega stanja. In da bi Buendencem olajšali odhod, so jim obljubili trideset tisoč goldinarjev kot odškodnino za zasebna posestva, katere so jim bili vzeli Francozi. Vse to je pa bila zavarovana s tolikimi pristavki in pogoji, da se nihče ni drznil upati, da bi bila kdaj izplačana.

Ta neuspeh poslanstva je bila največja bolečina v življenju deželnega sodnika Flugija, zvestega privrženca Avstrije.

"Na Dunaju so mi zabili žebelj v mojo krsto!"

Tako je tožil osiveli častivredni gospod.

Ljubka vnučka mu je pa pogegnala žebelj iz krste in v gostilni gospod Konradina sta posedala zdaj stara, prej tako bojevit gospoda, deželni sodnik in Drioch, srkala popoldne kavo, igrala karte in prepuščala politiko mladim.

Ako je pa nevihta le grozila, je skupna vnučka oba nasprotnika šegavo pomirila.

In vsako poletje enkrat je odjezdil stari deželni sodnik k Cilgiji Premont v Puschlavu.

"Res me je vražje zahrbtno ujela v past, toda na svetu ni nikogar, ki bi me razumel bolj ko ona," je imel navadno reči.

Vsako poletje se je prikazal tudi slikar Ludvik Georgy z gotovostjo ptic selik.

In je slikal in slikal, zdaj v

St. Moritzu, zdaj v Pontresini, zdaj v Puschlavu.

Pri tem je pihal iz pipe, da je moral z delom prenehati, dokler se ni razkidal dim nad pokrajinskimi barvami.

"Ne eno platno še ni prodano," je pripovedoval, "toda v Frankfurtu sem iztaknil trgovca, ki je vreden zlata. Skladno je podobe v predale in me za silo preživlja. Prav mi: Slike bodo že še vlekle! Kar slikajte! Prav zdaj gre s tovorom 'Engadina' v London, upa da bo vlovil tam kakšnega Angleža!"

To je povedal sijajni vetrnjak o sebi tako zasmehljivo, la ni nihče v Engadinu jemal njegove umetnosti preveč resno; razen ene: Cilgije.

Tem bolj so se pa ljudje zadržali, ko je prispela nekega dne slikovita karavana angleških turistov v Engadin, kakor si bila padla z neba, in je z "Good morning" vprašala v St. Moritzu po slikarju Ludvik Georgyju. V Londonu so začele njegove slike iz Engadina, vleči.

Za Angleži so prišli naslednje leto radovedni Francozi in Nemci, in slikarjevi rojaki, ki so bili doma mnenja, da so Georgyjeve barve samo plod njegove domišljije, so gnali zdaj največjo hvalo.

Limbe v viharju, med pečevje stiskajoče se črede, idila pasočih se gamsov, snežno migotanje vrhov, bajna jezera, priprani čar luči—vse, kar je Ludvik Georgy slikal, to niso bili prividi umišljavega sanjarja, temveč prekrasno opazovana narava!

Engadinske trate so bile v resnici tako zelene, kakor jih je slikal, v resnici takšne svetloče livade, jezera, ki so se smehljala ko otroška usta, gore, ki so kipele ko srebrni plameni v temnomodro nebo, in tisti nadzemski lep sončni zahod, ko se utrinja na snežnih vrhuncih ogenj, na vasi pa lega čarobno mračna sinjina.

Po vaseh so hodile postave, ki jih je slikal, trdo, žilavo, v svojskem dostojanstvu živeče ponosno ljudstvo.

V St. Moritzu so bili slatinski vrelci, ki so bili zapadli pozabi, a je zdajnjih stoletna slava zopet odzvela. Tu so se zbirali bolniki. V juniju so stopali po bergljah iz nosilnic ostajali tam do septembra in odhajali jeseni vriskajoč čez gore proti domu.

Ime Engadin in St. Moritz sta začela v širnem svetu, posebno v velikih mestih, sluti.

Bil je pesniški čas prvih avcarskih potovanj. Vsaka pot je bila še odkritje, in izletniki, ki so prihajali čez gore, so bili ljudje razuma in srca, v neki zanesenosti pripravljeni, iskati samo lepoto in prezreti nepopolnost prišla je svetovljanska gospoda. In St. Moritz se je povzpelo v letovišče najodličnejše družbe.

Potniki so nekaj časa prihajali čez prelaze še na konjih. Nekega dne pa — nezasišano čudo! — je prišla iz Chura prva kočija, pozneje poštni vozovi s pisanimi izletniškim družbami.

Tovorniki, ki so posedali s prekrizanimi rokami pred svojimi hišami, so se vdinjali za kočijazhe in postiljone. In stari Tuons je pokal z bičem, kadar je vozil skozi Pontresino, da bi bil mogel prebuditi mrtve pri cerkvi Santa Maria.

Engadin se je oddahnil, pogubno izseljevanje je zastalo, vasi, ki so našle poleti na cestah dovolj zasluska, so se lepšale, tu in tam so nastajale preproste meščanske gostilnice. Počasi se je dolina dvigala.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Dolgo preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1. strani.)

čez noč kar izginilo in ni ga več; v Brestovici na Krasu so razbili križ prvič v februarju l. 1946 in drugič letos v februarju. Ponekod so istočasno uničili po več kapelic v isti župniji. Tako so v Velikih Zabljah na Vipavskem oskrunili kar tri kapelice: razbili so ograjo in šipe kapelice na Stari gori, na kosce so rzabili kip Matere božje "Nad jezera," uničili so znamenje ob poti na Svino. V šentvidu so težko položovali kip Dobrega pastirja.

Osuden zločin se je izvršil v Štjaku: v kapeli v vasi Karti-novci so na veliki petek ob treh popoldne, torej ob uri Kristusove odrešitve smrti na križu, s sekuro odsekali glavo kipom Matere božje, Deteta Jezusa ter sv. Alojzija. V noči na binkoštni ponedeljek so zlomili ograjo in polomili križe pri kapelici sv. Ane v Črničah; teden poprej so enako oskrunili ograje pri kapelicih Kristusa Kralja ter sv. Jozefa v Kamnjah, kjer so tudi streljali v kapelico s samokresom. Značilno je to, da povsod z ograje polomijo križe, kot bi jim bilo znamenje našega odrešenja posebno zoprno.

Srce se stiska verniku od bolesti, ako gre po poti Razdrto-kristojna: vsi korpusi (telesi) križanega Odrešenika so bili potrgani s križev. V župniji Studenno so šli pa še dalje: podrli so vse križe.

SOCERGA V ISTRI. — Pred vasjo Socerga v Slovenski Istri so partizani oskrunili kapelico Matere božje in kipu odbili roke.

MAREZIGE V ISTRI. — Od tu je šel deček v Trst, da je tam prejel sveto birmo. Ko se je zvečer vračal domov, so ga komunisti pretepli. Po noči pa so napadli njegovo domačo hišo in jo skoro razrušili. Družina je mo-

rala pobegniti izpod domače strehe. To je terorizem komunizma, ki drugače hinavsko govori o svobodi.

V KOPRU SO JUGOSLOVANSKE OBLASTI popolnoma likvidirale škofijsko malo semenišče za vzgojo fantov, ki se pripravljajo za bogoslovje. To so že prej napravili po vsej Sloveniji. Sedaj so zasedli celotno. Vse to radi tega, ker pravijo, da je vera svobodna.

KRST OTROK JE ZLOČIN, to je najnovejša agitacija komunističnih partizanov na Primorskem. Takole govore na mitingih: Otroka je treba pustiti, da doraste in doseže 18 let, ko bo lahko sam odločal o sebi. Takrat naj se sam izjavi, ali hoče biti krščen ali ne. Nalagati otroku, ki se ničesar ne zaveda, težke krščanske dolžnosti, katerih se ne bo mogel iznebiti, se pravi kršiti njegovo svobodo. Tako govori tista partija, ki nima pred človekom in njegovi naravnimi pravicami nobenega spoštovanja, tista partija, ki človeka ugrabi in ubije, če tako ukažejo višji zločinci. — Pametni ljudje vprašujejo te komunistične modrijane, če tudi imena ne bodo več dajali otrokom, ko vendar niso gotovi, če bo otroku všeč. Tudi v šolo bo začel hoditi z 18 letom. Kdo naj ve poprej, če mu bo branje in pisanje takrat všeč. Mogel bi si napačno zbrati.

Ta agitacija kaže zagrizenost komunistov in je priprava na nove napade na Cerkev. Tam v Ameriki pa bodo verjeli, da vlada v Titovini verska svoboda.

Kandidat Fakult se želi predstaviti volivcem

Joseph Hochevar, preds. — Volnena industrija je stara nekaj nad 300 let.

John A. Fakult se vam toplo priporoča, da oddaste zanj glas v primarnih volitvah 30. sept.

Za dr. Najsv. Imena

Cleveland (Collinwood), O. — Članom društva Najsv. Imena (starejši oddelek) pri fari Marije Vnebovzete naznanjam, da bomo imeli v nedeljo 21. septembra ob dveh popoldne molitveno uro, nato pa bo redna mesečna seja kot običajno.

Dragi bratje! Sedaj so minile počitnice. Upam, da ste se dobro imeli v tem času in sedaj pa je zopet čas, da pridemo skup na naših sejah in da delamo roka v roki kot bratje za vero in večno domovino tam pri Jezusu, kjer bomo enkrat imeli večne počitnice.

Torej ne pozabite v nedeljo 21. septembra (to je kvaterna) in vsi brez izjeme pridite in pridružite se nam tudi še ostali moške, ki še niste člani te organizacije. To je naša prava organizacija, ki nas pripravlja za na pot v večnost. Kristus je rekel: kdor mene ne bo pozabil, tudi jaz njega ne bom in ga bom vzel k sebi v nebeski raj, kjer bo imel večno življenje. Kdor se trudi na tem svetu, bo imel v nebesih večni mir. To pa bomo dosegli, če bomo izpolnili božje zapovedi in po njih živeli. Na svidenje, vaš udani

Frank Kuhar 1123 Addison Rd. EN 4136

2 akra zemlje

Naprodaj je 2 akra zemlje po zmerni ceni; nahaja se blizu Green in Mayfield cest; voda, elektrika in plin ter razne druge ugodnosti. Zelo krasna lega z lepim gozdičem. Prodaja lastnik

Frank Kuhar 1123 Addison Rd. EN 4136

2 akra zemlje

Naprodaj je 2 akra zemlje po zmerni ceni; nahaja se blizu Green in Mayfield cest; voda, elektrika in plin ter razne druge ugodnosti. Zelo krasna lega z lepim gozdičem. Prodaja lastnik

Frank Kuhar 1123 Addison Rd. EN 4136

2 akra zemlje

Naprodaj je 2 akra zemlje po zmerni ceni; nahaja se blizu Green in Mayfield cest; voda, elektrika in plin ter razne druge ugodnosti. Zelo krasna lega z lepim gozdičem. Prodaja lastnik

Frank Kuhar 1123 Addison Rd. EN 4136

2 akra zemlje

Naprodaj je 2 akra zemlje po zmerni ceni; nahaja se blizu Green in Mayfield cest; voda, elektrika in plin ter razne druge ugodnosti. Zelo krasna lega z lepim gozdičem. Prodaja lastnik

Frank Kuhar 1123 Addison Rd. EN 4136

2 akra zemlje

Naprodaj je 2 akra zemlje po zmerni ceni; nahaja se blizu Green in Mayfield cest; voda, elektrika in plin ter razne druge ugodnosti. Zelo krasna lega z lepim gozdičem. Prodaja lastnik

Frank Kuhar 1123 Addison Rd. EN 4136

2 akra zemlje

Naprodaj je 2 akra zemlje po zmerni ceni; nahaja se blizu Green in Mayfield cest; voda, elektrika in plin ter razne druge ugodnosti. Zelo krasna lega z lepim gozdičem. Prodaja lastnik

Frank Kuhar 1123 Addison Rd. EN 4136

2 akra zemlje

Naprodaj je 2 akra zemlje po zmerni ceni; nahaja se blizu Green in Mayfield cest; voda, elektrika in plin ter razne druge ugodnosti. Zelo krasna lega z lepim gozdičem. Prodaja lastnik

Frank Kuhar 1123 Addison Rd. EN 4136

DELO DOBIJO

Punch Press in

Shear operatorji

Izkušeni

za 2 in 3 shift

Dober zaslužek od kosa

Geometric Stamping Co.

1111 E. 200. St.

(184)

Ženske

za čiščenje

Nočno delo. Plača.

Zglasite se v uradu

The May Co.

(183)

Dobra plača

Sprejme se Slovenko, da bi čisti enkrat na teden. Dobra

plača. Zglasite se na 6304 St.

Clair Ave.

(184)

Za hišno delo

Sprejme se ženska za splošno

hišna dela. Mora imeti rada

otroke. Ima svojo sobo in kopal-

nico v 2. nadstropju. Nova hiša.

Pokličite YE 6786.

(184)

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

MALI OGLASI

Apartment naprodaj

Naprodaj je zidan apart-

ment za \$27,000. Dobra investici-

cija. Ima 6 stanovanj, 2 prodaj-

jalni. Nahaja se na 156. cesti

pri Lake Shore Blvd. Dohodki so

\$3900 na leto. Za sestanek po-

kličite FA 2745.

(184)

Hiša za 2 družini

Na 1275 E. 59. St. je napro-

daj hiša za 2 družini, 5 sob zgo-

rej, 6 spodaj. Odprta za ogled v

nedeljo. Dajte ponudbo. Se lah-

ko vselite v 30 dneh. Za infor-

macije pokličite KE 4963.

(184)

Stanovanje izkoro

Srednje star zakonski par želi

dobiti 2 do 5 sob. Sta brez otrok

in nimata nobenih živali. Kdor

ima kaj primerne, naj pokliče

KE 7176.

(182)

Pohištvo naprodaj

Naprodaj je pohištvo za jedil-

nico; zmerna cena. Dalje se pro-

da železna postelja, samica z in-

ner spring modrocom. Vprašaj-

te na 1278 E. 137. St. LI 2612.

(182)

\$700 plačam naprej!

Rad, bi dobil stanovanje 5 ali

6 sob. Sem pripravljen plačati

za najemnino \$700 naprej. 4

odrasli v družini, 1 star 11 let.

Kdor ima kaj primerne, naj

pokliče EN 5712.

(183)

Pri nas dobite zdravilo

"Streptomycin"

ki se ga sicer težko dobi.

Mandel Drug Co.

15702 Waterloo Rd.

(Wed. Fri. x)

Bolezni na mehuru

in žlezah

Ako imate težave z vodo in vas peče

v odvodnem kanalu, ali če morate

redkar na vodo ali čutite bolečine v

brbu, je to nevarno znamenje. Po-

svetujte se z zdravnikom, ki ima 15

let uspešne izkušnje v boju s temi v

težavami.

DR. PAUL W. WELSH

HYDROPATHIC CLINIC

423 Citizens Bldg., 850 Euclid Ave.

Telefon MA 6016

Uradno ure: 10 do 4 razen ob sredah

in no dogovoru

SEDMAK

Moving & Storage

ALSO

LIGHT EXPRESSING

1024 E. 174 St.

KE 6536

BELI MENIHI

Povest iz prve polovice XII. stoletja
spisal IVAN ZOREC

Vendar sem prišel še danes, poslednjič."

Marinka je zaihtela.

"Gospoda iz Žužemperka obišče Grundljevo," je Gorenjko pravil. "Grof bi utegnil zaslišati tudi tebe, kod ti je mož še nastavljal zanke in kako dolgo že lovi."

"To mu poveš rad sam ti!"

"Kroti se, poslušaj me! Taji, saj znaš, nikoli da ni hodil za divjačino, laži! Tako ga nemara še otmeš."

"O Marija — kaj pa mu preti?"

"Dosti, Lovil je grofovo divjačino in se ob kraji lotil še mene, ki sem opravljal le svojo dolžnost."

"Kaj, kaj mu preti?"

"Ne vem; a lahko da mu grof da odsekati roko."

"Odsekati . . . roko . . . ?"

je na ves glas zajokala. "Saj je stiški podložnik, opat naj ga sodi!"

"Lovil je v grofem lovišču, sedi v grofovi vozi. grof sam ga bo sodil."

"Ne, ne! Pomagaj, Gorenjko, pomagaj, lepo te prosim!"

"Pomorem. A stori, kakor sem ti rekel in stopi tudi do stiškega opata."

"Saj se ne upam."

"Ne boj se, prosim, izprosiš — opat pritise, Žužemperk bo moral vrniti tujega tlačana."

"Pomagaj, Gorenjko, in odpusti mi, nisem lepo ravnala s teboj!"

"Reči bi moral, da je nastavljal le meni na zoper, a napal me zato, ker je bil ljubosumen name. — Ali bi ti bilo prav, če bi povedal tako?"

"Prav, prav, samo pomagaj, otmi mi ga!"

— Janez je tiho pljunil: "Res je mrha, nič ji ni še za tisto troho dobrega imena, kolikor ga pač ima!"

"Šel je, vedel je zadosti in sram ga je bilo, da je poslušal take zoprnosti."

Tudi Gorenjko jo je urno pobiral iz vasi. Janez je gledal za njim in zmajeval z glavo: "Škoda, ni slab človek, pa se zavzre s takole —!" Potlej se je domislil: "Kaj nekaj bi dejal deseti brat? Bržkone, da je to nori del takegale zakona . . ."

IX.

Ko je bil Janez odšel iz Mirnske jame, se je deseti brat nekoliko zamislil, potem je rekel Poloni in njenemu spremljevalcu: "Potrpita še malo tu, po nekem oprasku moram. Čez kakovo uro se vrnem, potlej pojedemo proti Žužemperku."

In je šel naravnost na Grundljevo.

Tja, je vedel, pride danes grof. Že snoči ga je nenadoma zamikalo, da bi v lice spoznal svojega očeta, preden se mu maščuje prav nesinovski . . .

Sonce je parilo in nič ni bilo kazno, da bi odkod dihnila prijazna sapa, nadasiljiva sopara je tiščala bolj in bolj, ptice v hosti so molčale in čakale, po nebu je drsel dolg oblak, njegova senca ga je trudno spremljala čez travnike pod Radohovo vasjo.

V polni sončni bleščavi se je kopala čista belina prijaznega gradiča Grundljevega. Gospodar mu je bil grof Turjaški iz Žužemperka, a v zakupu ga je imel mali plemič Ivan Semenč.

Drugi gradovi, zgrajeni zgolj za varnost in obrambo, so bili tesni, z majhnimi in temnimi, pogosto tudi vlažnimi in zatohlimi sobami: Grundljevo pa je bilo sončno in zračno, suho in čisto zunaj in znotraj.

Semenč je bil posebež. Oči

je imel le za polje in travnike, za hosto in lovišča, a ljubil je tudi stare pesmi, bajke in viteške pravljice. Kdor jih je znal pripovedovati lepo, se mu je močno prikupil. Sosedje in prijatelji so se mu prizanesljivo smehljali, češ, kako se more pameten človek ukvarjati s stvarmi, ki se nikoli godile niso in se nikoli ne bodo. A on je vedel, da so vse bajne osebe resnično žive tudi v pravljici, če jih med poslušanjem doživljaš v mislih in srcu . . . Tako so se mu smehljali še bolj.

Obiskovali so ga vendar vsi radi; prijetno je bilo pri njem. Tudi danes so prihajali. Vede-li so, Žužemperčan pride, veselo bo, nihče ni hotel zamuditi imenitne zabave.

Deseti brat jih je spazil že od daleč. "V napoto mi bode," se je bal. "Da, bi jih poborin!"

Počasi se je bližal gradišču in premišljal, kako bi do besede prišel z grofom.

Malo pred samošnim gradiščem ga je prestregel Gorenjko in ga šepeče ogovoril:

"Dobro delo storiš, če mi izpolniš željo — hvaležen ti bom jaz in še kdo drug."

"Z vsako željo je rado tako, da si nesrečen, če se ti ne izpolni."

"Če le hočeš ti, ki si deseti brat, je izpolnjiva," se je Gorenjko previdno ozrl in mu razodel, da bi rad do svobode pomagal Marinkinu možu, pa ve ne, kako bi pretental grofa.

"Nakani gospodu takih urokov, da ga izpusti!"

Deseti brat se je nasmehnil ob nenadnem domisleku, poki-mal in se namenil v gradič.

"Saj res," je skomljal vase, "tako se približam, ustrezem in nemara res storim, dobro delo . . ."

V gradiču je gospod Semenč že imel dosti vasovavcev.

"Pravite, da tlačani spet dvigajo glavo in bodejo izpod klobuka?" se je delal v družini gostov. "Mogoče je vse, slabo se jim godi res zadosti."

"Tudi mi piščemo že prav tenko, pa se vendar ne upiramo deželnemu knezu."

"Največ molitve da stori tlačan, pravijo; tega jim pa tudi stiški menihi ne dopovedo, da je vsak upor greh zoper božjo zapoved."

"Greh je tudi, nečloveško rav-nati s človekom, tlačanom," je Semenč pritegnil.

"Tlačane posebno peče uporniški davek, ki ga mora plačevati vsaka tlačanska hiša."

"Ni jih spametoval, premajhen je nemara."

"Hud je vendarle, preveč jih spominja nesreče in ponižanja."

Premolknil so, hrupno pili in potlej preskočili v druge misli.

"E, dosti se je sprevrglo, starih časov ni več, pa je."

"Da, včasih je bilo lepo. Če ti ni bilo kaj prav, ali si bil željan sveta in neznanih dežel, si jo za kakov čas lepo potegnil križem sveta."

"O, kje so že tisti časi! Človek ne more zdaj kar iti in iskati čudovitih prigod z zmaji in zakletimi kraljičnami," so nekateri obračali pogovor, da bi bil vseč tudi Semenč.

"Nastaja neko samovoljno zakonje; njegova moč te ustavi na cesti in v mestu."

"Svet se drugači. Mesto izpodriva graščino, tlačani uha-jajo v mesta, rokodelske bratovščine si lastijo posameznega, graščak ne pomeni več dosti."

"Bodočnost je v rokah meščana, ne več plemiča. Trgovci osvajajo svet; morje ga bogati. Tebi ostane le tlačan, če je zadosti neumen, da ti ne pobegne ali se ti ne upre. Čvrsto ga moraš prijeti in umno gospodariti, če hočeš, da se pretolčeš brez večje nesreče."

"Oh, lepše je bilo, ko so plemiči še vitezovali po svoji mili volji. Če je res, kar pravljice vedo, je bil svet res še poln čudovitih prigod."

"Povejte, če katero veste," je Semenč poprijel.

"Eno bi vedel, tisto, zakaj morajo tlačani iz Martinje vasi svoji gospodi loviti malopridneže."

"Torej spet tlačanski davek?"

"Da, in star je že nekaj sto let, upiralj pa se mu še nikoli niso."

"Stiški menihi so jim ga naložili, kajne?"

"Menihi. A njim se nikoli noben tlačan ne upira — zna-jo ga imeti na kratkih vaje-tih."

"E, človeški so z njim, saj

sami veste," se Semenč mudi do pravljice. "Povejte, povejte, kako je bilo!"

"Kako? Tamle doli v Martinji vasi je živela mlada, čedna tlačanka. Jera ji je bilo ime, sirota je bila brez očeta in matere in svojih ljudi, živa pa kakor žerjavica v peči; omožila bi se bila rada, mogla se ni, preuboga je bila. Išče reva tu, nastavlja se tam, nihče ne prime. Praznih rok je pač, tlačanka, reči pa tudi ne more: na me, kdor me hočeš."

"Ze vidim," se je posmehnil gospod Kozma s Kravjeka, "to je res pravljica; dandanes bi se lahko zvela."

"Tudi ona jo naposled ugene: kar k večji jo mahne in jo lepo prosi, da bi ji pomagala do mo-ža. 'Kakov pa bi moral biti?' 'Čeprav. Tačas je veljalo, da manj grešiš, če ubiješ tri moške, kakor če spridiš samsko žensko.'"

(Dalje prihodnjik)

vega semena, o pravem času nabranega in prav peklenko zagovorjenega, s posebnim urokom zabeljenega. Jera ga hlastno popade, vsa vroča spravi v nedrje in gre.

Posihmal res vsi dedci vro za njo, vsa vas kar besni, Jera se jih komaj otepa vseh kmalu. Pa ne samo dedci, tudi konji in voli, psi in mački, še petelin, vse jo lovi in ji nastavlja, da se avša naposled res spotekne.

Stiški menihi zvedo in zaženo veliko grajo in nejevoljo, njihni biriti brž ujemajo tistega, ki je na vesti imel zijalasto Jero, in opat ga da kratko malo obesiti."

"Obesiti? Za tak nič?" se je gospod Višenjski uprl. "Saj je sama hotela!"

"Čeprav. Tačas je veljalo, da manj grešiš, če ubiješ tri moške, kakor če spridiš samsko žensko."

(Dalje prihodnjik)

Vsi trije uradi slovenske banke, The North American Bank Co. prenehajo poslovati ob sobotah. Zadnja sobota je 13. sept. da so banke odprte v soboto.

Dnevno pa bodo poslovale po sledečemu redu: St Clair Ave. in pa podružnica v Collinwoodu ne bo v urah nobene spremembe, poslovale bodo kakor so dosedaj, od 9:30 dopoldan, do 2:30 popoldan. V petek ostanejo odprte kakor dosedaj med 6 in 8 uro zvečer.

Nova podružnica na E. 93. in Union Ave. pa bo v petek odprta popoldan do 4:30.

Po temu redu in času bodo poslovale slovenske, The North American banke. Za pojasnila lahko pokličete: Henderson 6063.

1924

1944

V BLAG SPOMIN

TRETJE OBLETNICE ODKAR SMO V KRUTI VOJNI TAKO NESREČNO IZGUBILI NASEGA PRISRČNO LJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SINA

Pfc. Steve J. Markolia

ki je dne 17. septembra 1944 na bojnem polju v najlepši mladosti dala svoje vse, namreč tako mlado življenje

Kdo opisal bi vso žalost, solze grenke kdo bi jih preštel? Sovražna krogla vzela Tebi je življenje, ki bilo je nam v tolažbo in veselje.

Zdaj vedno mlad in vedno v spominu med nami boš živel do konca dni, in oni ki danes se Te spominjamo, so tisti, ki so Te najbolj ljubili.

V oddaljeni zemlji že leta tri počivaš in ni mogoče nam okrasiti Tvoj grob, pa pošiljamo šopek rožnih vencov spleten, ki naj bo Tvoji duši v trajen blag spomin.

Tvoji dragi žalujoči, ki Te zelo pogrešajo:

STEVE in KATHERINE MARKOLIA, starši.

Cleveland, O. 17. septembra 1947.

—AND THE WORST IS YET TO COME—
—in najhujše šele pride

—in najhujše šele pride

—in najhujše šele pride

—in najhujše šele pride

—in najhujše šele pride

—in najhujše šele pride

—in najhujše šele pride

—in najhujše šele pride

—in najhujše šele pride

—in najhujše šele pride

—in najhujše šele pride

—in najhujše šele pride

—in najhujše šele pride

—in najhujše šele pride

—in najhujše šele pride

—in najhujše šele pride

IZ URADA SLOVENSKE:

North American banke

Vsi trije uradi slovenske banke, The North American Bank Co. prenehajo poslovati ob sobotah. Zadnja sobota je 13. sept. da so banke odprte v soboto.

Dnevno pa bodo poslovale po sledečemu redu: St Clair Ave. in pa podružnica v Collinwoodu ne bo v urah nobene spremembe, poslovale bodo kakor so dosedaj, od 9:30 dopoldan, do 2:30 popoldan. V petek ostanejo odprte kakor dosedaj med 6 in 8 uro zvečer.

Nova podružnica na E. 93. in Union Ave. pa bo v petek odprta popoldan do 4:30.

Po temu redu in času bodo poslovale slovenske, The North American banke. Za pojasnila lahko pokličete: Henderson 6063.

STEVE F. PIRNAT

6516 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio—HE 3500

POŠILJA DENARNA NAROČILA v Evropske države, vse pošiljke po jamčene.

PRODAJA ZABOJE za obleko in jestrine, sprejema pakete ter vse po. trebno uredi za odposlati v stari kraj.

VRŠI URADNE NOTARSKO POSLE: za točno in vijudno postrežbo se cenjeni roljaki lahko zaupno obrne na naš urad.

STEVE F. PIRNAT

Našim naročnikom v Chicagu

naznanjamo, da sprejema naročnino za naš list, kakor tudi za oglase: TISKOVNA DR. "EDINOST" v Chicagi, na naslovu 1849 W. Cermak Road.

Tam vam pomagajo tudi sestaviti na željo razne oglase, zahvale in naznanila, itd. ter iste nam pošljejo za objavo.

Pozor gospodarji hiš!

Kadar potrebuje vaša streha popravila, kritja z asfaltom ali škrlja, popravilo šlebov ali novih, se z vso zanesljivostjo obrnite do nas, ki smo že nad 35 let v tem podjetju in dobro poznamo tudi mnogim Slovincem. Plačate lahko prav na lahke obroke.

The Elaborated Roofing Co.

MEIrose 0633

6115 LORAIN AVE.

Garfield 2434

Kadar pokličete, vprašajte za MR. GEORGE F. LOZICH

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLESKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena

in stane samo:

\$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6113 St. Clair Ave.

Cleveland, O.

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAK

HE 2730. 1146 E. 61st St.

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BAVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE

FRANK OVELBAR, lastnik.

